

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo primus

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

ripiere cogit. Exemplū de brō frācisco quē
sel' audiuit sī leo soci⁹ ei⁹ ⁊ p̄fessor p̄ lōgū
spaciū oratōe eleuatū a fra clāmātēr dīcē
te. Quis es tu: ⁊ q̄s sum ego? Et dū hec
verba sepius replicaret; suspirabat lugē
bat ⁊ tot⁹ videbat liqfactus amore. Et
aut postea frātri leoni interroganti retu
lit: o illa verbas, p̄luit qm̄ in suo corde
tam, p̄fūda p̄labat paruitat⁹ sue cognitio
⁊ diuine magnitudinis p̄templatio a qua
ta copiosa bñficia bñsceperat⁹ sperabat ⁊
cū admiratione cōpellebat sic dicere lau
dando dēu. Quis es tu dē⁹ me⁹ q̄ teipm̄
enā dare mibi p̄mittis q̄ nullo indiges ⁊
a q̄ est om̄ne bonū. Et q̄s sum ego q̄ nibil
boni habeo nec habere possum nisi tu deh
deris. Et multa alia bulliebant in corde
ei⁹. Similis dñs bernard⁹ miles ⁊ doctor
de assilio q̄ p̄mus fuit quē sanct⁹ frācisi
scus traxit ad ch̄m. Lū anteq̄ munduz
reliquisset: invitasset quodā sero in domo
sua pauperē frāciscū cū in p̄ma vigilia no
ctis obseruaret eū quid faciebat: audiuit
eū in oratiōe posū cū suspirijs ⁊ lachry
mis sepius replicantē. De⁹ me⁹ oia In
quib⁹ p̄bis ye postea declarauit dñs ber
nardo p̄fūdissime p̄cplabatur excellē
tiā diuine maiestatis ⁊ infinitā bonitatē
sūn. t̄ dei. Eccl. xxvij. Sūn ligna silue exar
descer ignis. Ligna sūt diuise medita
ones ex q̄bus surgunt diuise affectiōes
feruentes.

D Ertius articul⁹. Aut. 7c. Lauete ne
q̄ negligentiā vestrā fructu illo p̄ue
minimo ira dei etiā magis q̄ miscdiam
in vestris orationib⁹ inueniatis. Dicit lex
Dissoluta negligentiā prope volū est. ff.
mādati. I. Si fideiussor. Et hiero. dāit d
p̄c. dis. v. Nō mediocriter. Nūqd p̄borū
flecti multitudine de⁹ vt hō p̄t. Nō em
p̄bis tm̄ sed corde orādus ē de⁹. Quap̄
pter melior ē qnq̄ psalmoꝝ caratio cum
cordis puritate ⁊ spūali hilaritate: q̄ psal
terij modulatio cū anpietate cordis ⁊ tri
sticia. Audite. Si quis miscdia regis in
digeret ⁊ ad curiā accedēs grā supplicati
ōis supplicādo regi p̄ miscdia dorsum
regi verteret vt interim cū alijs fabulare
tur an talis mod⁹ supplicādi grat⁹ esset
regi. Lerte nō. Expone ⁊ applica notādo
illud Berñ. Deber p̄ficiens in oratiōe qn

ta puritate cordis p̄t intendere in eū cui
offert oratiōis sacrificiū ⁊ in oratione of
ferre ei seipsum.

P̄o Letanij. Sermo primus.

D Ecite et da. p̄ 7c. Lu. xj. Pater vester cele
stis dabit spūm bonū peten
tib⁹ se. Ibdē. Uria ibi notantur in deo
p̄siderāda q̄ inducere debent ad fiducia⁹
liter petendum.

P̄mū ē benignitas amorosa. cū dicit.
Peter vester celestis.

Scdm liberalitas copiosa. cū dicit. da/
bit spūm bonū.

Tertiū equitas grātiosa. cū dicit. petē
tib⁹ se. Equq̄ em̄ est vt nō nūt petentib⁹
det. Dagna vero grātia est dare petenti
bus. De primo Rhom. viij. Accepist̄ spi
ritū adoptionis filioꝝ in q̄ clamamus. Ab
ba pater. Descdō. Aug⁹. Plus vult ille
dare q̄ nos accipere. De tertio. Beda.
Ad hoc peti se vult vt capaces donoꝝunt
eius fiant qui petunt.

Petite. 7c.

D Rimus articul⁹. An a deo sit aliqd
petendū orādo. O, nō: qr̄ diuina dis
positio est imutabilis: ergo siue oremus
siue nō. idē eueniēt. Lōtra. Lu. xvij. O/
portet semp̄ orare ⁊ nō desicere. Rūsio
fm Tho. ii. iij. q. lxxij. Non oram⁹ vt do
nras indigentias manifestem⁹: neq̄ vt ol
uinā dispositionē imutem⁹: s̄z vt nūt p̄c
cibi obtineam⁹ q̄d de⁹ disposuit sic nobis
dare: vt Greg. vi. in p̄io lib. dial. Hec ex
Tho. Pro fūd. Si p̄a eēt opinio aliq
rū p̄ph̄ ponētiū oia i rebus hūanis ex ne
cessitate: p̄tigere: tūc frustra fieret orādo
dēu. Sz ipē ēt aristoteles hāc positione
ipbat in fine p̄mi peri her. vbi determinis
nat nō oia eueniēre ex necessitate: s̄z multa
p̄tigēter. Sicut tñ dicit Gal. in alex. Ne
mo temeraria credat fortuitorq̄ geri mū
dana negocia casu. Qia lege meat quā re
rū dītor ille sanxit ab etno. Jō q̄rif. An
orādus sit de⁹. Dic rñ. v̄s. Post rñsio
nē dicas. h̄ yob sufficere dz qm̄ sic de⁹ or
dinavit: cui⁹ ordinatio ē ifallibilis vt pet
atis: t̄si bene petitis dabitur vobis. Notā
ter dicitur bene: quia Iaco. iiiij. dicit. Pe
tit̄: ⁊ non accipit̄: eo q̄ male petat̄. Aut

Pro letaniis

dite q̄ p̄uoꝝ desiderioꝝ petis; ꝑplemētuz plicē pestilentia romanis; Prima fuit dī
q̄ potius sanitatē corporis et bona t̄palia q̄
salutē anic̄ petitis q̄ etiā misēdiam et yeſ/
niā p̄cōꝝ petitis; nec tñ pniam agit; nec
petrā relinqtis. Om̄seri petrōres incōdigī
gibiles auarii; ubucti; tc. Dorso cōtra deū
verso petis; iō nō eiꝝ grāz; ſz irā incurrit
Figura Ezech. viij. De his q̄s ezechiel
vidit dorso verso ꝑtra altare tc. Et seqꝝ.
Propterea nō parcer ocul⁹ me⁹: et nō mi⁹
ferebor. Expone et applica ad eos q̄ plus
ad appriaz voluntatē q̄ ad dei respicjūt vo
luntatē: notādo etiā illud Eccl. v. In pec
catoꝝ respicit ira illius.

SEcūdus art. Nūc dicturī de letanīs. Et hac peste statim duob⁹ vel triib⁹ dieb⁹
Primo notare debem⁹ q̄ letania dī transactis homines moriebant. Lamenta
rogatio siue supplicatio. Dicūt aut̄ rogatō em̄ erat pestis ut homines in yla: in mensa
apie species orōnis q̄ fit p̄ diuinī flagelli in ludis: in colloquīs subito morerentur,
amotōe: t̄ solz fieri cū p̄pliꝝ uocatoꝝ: ieiūnō
exhortatōe: pdicatōe: sic feci Josaphat vi
dēs se opprimi. ij. Paral. xx. Josaphat p̄
tel. it⁹ totū se ꝑculit ad rogadū deū. Fieri
aut̄ solet Letania p̄cipue bis in anno, s. in
die seti Marti: et in triib⁹ dieb⁹ anī dīe ascē
sionis dñi. Prima dī maior: quia a maiori
s. a papa Gregorio magno instituta. Se
cūda p̄ minor: qz. s. a minor. s. a b̄to Da
merto epo vienensi tpe Leonis impato/
ris q̄ cepit anno dñi. cccc. lvij. ante institu
tionē p̄me fuit ordinata. Itē p̄ma in ma
iori loco: q̄ in vrbe Rhoma: et p̄ maior
causa, s. p̄ grauissimo morbo. Scđa p̄ in
minorī et p̄ minorī morbo. Licet aut̄ p̄ma
fuerit instituta a p̄iculari epo: tñ deinde
statutū est ab ecclia ut hec letania vniuer
saliter obseruet. Causa aut̄ institutiōis h̄
minoris fuit: q̄ tūc apud Viennā frequē
tes et maximi terremot⁹ fiebat q̄ domos
et ecclias plurimas subuertebat: noctur
ni sonitus et clamores sepiꝝ audiebantur.
Itē p̄pter petrā hoīm demones sepius lu
pos et alias feras intrabat et p̄ vias ac ci
uitates publice discurrebat et passim pue
ros et senes: viros et feminas deuorabat.
Idcirco p̄fatus ep̄s letanias istas institu
it: et sic tribulatō cessavit. Causa aut̄ insti
tutiōis maioris letanie fuit: Legim⁹ in hi
storijs romanop̄ attestate Paulo montis
cassini monacho lobogardoꝝ historiogra
pho: q̄ tpe Pelagij pape immisit dñs tri⁹
luiū aquaz q̄ tantū dicūt creuisse ut sup
muros vrbis influeret et plimas domos
euerteret, cuiusmīdi diluuiū a dieb⁹ noī
est auditū. Secūda ē quia p̄ tyberim flu
uum magna venit mītitudo serpentūq̄
rum quidā dicunt̄ ciuitatē inuallis: anter
quos erat draco magn⁹ valde: His suis ve
nenosis flatib⁹ et etiam quia fuerūt a fl
ebris p̄focati et ad litus p̄iecti: totū aere
sua putredine infecerunt et corruerunt.
Et inde pestis tertia orta est: quā iguina
riani. i. apostema in inguine vocant̄: itare
manifeste sagitte viderent celitus venire
caroꝝ respicit ira illius.

no sis imemor malorum: que quondam his diebus peritis exigitibus ois imisit ut di-
ctum est. Sunt autem tres principales cause propter quas deuote debemus celebrare has letanias.

Prima propter mortalis pestilentie re-
pressionem.

Seunda propter temporalis indigen-
tie subleuationem.

Tertia propter spiritualis gressus impetracionem.

Prima igitur res. Nam propter istas cau-
sas punitus fuerunt institute: ut per nos ex dicitur.
De hac ergo causa in his ser. dicemus ubi ha-
bemus considerare quod mortalis pestilentie
reppulsio recte loquitur. non bene et ma-
leperi. Pro cuius declaratio notandum quod
potest peri propter tres causas.

Primo propter mundane vanitatis fau-
rem: hoc est periculum.

Secundo propter viciose prauitatis amorem.
hoc est perniciolum.

Tertio propter diuine severitatis timorem.
hoc est virtuosum.

Primo res. videlicet cum aliquis desiderat diu-
niuere ut vite plenaria dulcedine et solita-
tione gaudeat quod ex naturali inclinacione p-
uenit quia quis naturaliter diligit esse suum
et morte refutat: sed hoc est fallax et perili-
colum. Aug. libro de miseria huius mundi.
O vita pia! quam multos decipis qui duz
cognoscere nihil es: dum exaltaris sumus
et sapientibus amara es insipientibus dulcis
qui te querunt quod te cognoscunt: qui te cognos-
cunt ipsi te fugiunt. Ide libero soliloquy. Vi-
ta mea vita caducaria: vita que quanto magis
crescit tanto magis decrevit: quanto magis
procedit tanto magis ad mortem accedit:
vita fallax et umbratica plena laqueis nullis
stultissimi ergo sunt qui cupiunt vi-
tere et non student bonum vivere. **D**ira fatu-
tas. Querunt quid vanum quod inuenire non
possunt: et quod est necessarium negligunt quod
tamen faciliter inuenire possent. **S**ed in
epula. Nemo enim bonum vivere: sed diu nullum
oportet perire possit bonum vivere: sed diu nullum
dirada prisus stultitia. Non curat hoies
se ponere in statu in quo mori vellet cum tam
non habeat unum horum certitudinem: et tamen
habet moriendi certitudinem inenarrabilem. Aug.
Audacior est quod cuncto petro mortali dormit
quam cum hostib[us] septem de morte sua inuicez

obligatis conflitit. **H**eu heu non aduertitur
h[ab] adulteri raptore ambicione. **T**ercium. **S**ed
cum petunt aliquid diu vivere propter viciose pra-
uitatis amorē: ut scilicet vicius suis duntur de
lectent. **H**ic sic dicit Gregorius. iiiij. dialogorum. vel
lent sine fine vivere: ut possit sine fine pec-
care. **T**ertio propter diuine severitatis ter-
rorē: ut scilicet prius penitentiā agant de pec-
catis suis quam ad dei iudicium veniant. **I**urta
illud Eccl. xvij. Ante iudicium para iusti-
cia. Et hoc est laudabile virtuosum. **S**ed
cum de futuro sis incertus: si cupis peniten-
tiā agere: non differas quoniam sicut dicit Eccl.
ix. Rescit ho[mo] finē suū res. **E**xemplū ē no-
tabile. Luç. vij. de divite quod dicebat Anna
mea multa bona habes res. **L**ui dictum est
Sultereb[us] ac nocte repetet a te animā tuā
quod autem parasti: cui erunt res. **T**ertio. Vide ibi Job si
cur h[ab] ibidem. **G**loria estote parati res.

Tertio ar. Aud. res. **D**icite ergo quod ma-
gis cupis vellere longā vitā vel bonā vi-
tā. Audite quod iura dicit. ff. de eo quod cer-
to loco dari debet. Is. c. 6. **S**i quis in aliquo loco petit aliud
quod sibi permisum est alio loco indebet pe-
nitentia. Pone casum: et expone ad appositiū quoniam
frustra petunt miseris peccatores in carcere hu-
ius mundi longā vitā et satieratē diuinitas
deliciae et honores et carentia angustiarum.
Hec enim permittit deus dare non in mari huius
mundi: sed in aula celorum sibi vice regnum in h[ab] se-
culo in qua habemus multas miseras susti-
nere. Job. vij. **H**omo natus de muliere
breui viues tamen repleas multas miseras.

Sermo. ij.

Dicitur et datur.

Propter res quod petit occipit et qui
quoniam inuenit et pulsanti appetitur.
Lu. xij. In his verbis tagis permisio et tri-
plex quod tamē in idem redit.

Primo enim petenti permittit acceptio.

Secundo querenti inuentio.

Tertio pulsanti apertio.
De primo. Aug. 2. Non tantum nos horum
care tur ut peteremus nisi veller dare. **D**e se-
cundo. Isa. lv. Querite dominum dum duz inueniri
potest. res. **S**ed nota quod sequitur. Derelinquat im-
perium viam suam et vir. res. **D**e tertio. **M**atth.
xij. Venite ad me omnes qui laboratis et oneri